

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 2. Quæ S. Scripturæ loca faciant pro communi sententia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

Nec ditio- rem eum facit Testamentum novum; sub unum aspectum do omnia: *quæ secundum Deum tristitia est, pœnitentiam in salutem stabilem operatur, &c.* 2. Cor. 7. *Facite fructum dignum pœnitentiæ.* Matth. 3. *Si quis venit ad me & non odit Patrem, &c.* Lucæ 14. Matth. 10. *Qui amat Patrem aut Matrem plusquam me, non est me dignus, &c.* Tum geminam adfert similitudinem de qua Luc. 14. *Quis enim ex vobis volens turrin ædificare &c. & quis Rex iturus committere bellum &c. & multum diuque in Christi conclusionem hæret; sic ergo omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus: hæc sic collectim in uno §. Gummarus, hæc in suis sparsim libris Gabriëlis, & Macarius: quid autem ex his concludant miseri dialectici? certè quilibet potius, quam id, quod exsculpere volunt; ut de singulis nitidè probat & solidè in solida sua praxi P. A Burgundia à n. 127. & cujus recentior memoria est, Nicolaus du Bois in Thesi sua 2. à pag. 15. & est quidem hæc propria ipsius messis, ut qui Primarius Scripturæ Lovanii Professor, ex officio etiam sacros Textus à Novaturientium corruptione vindicare debet.*

§. 2.

*QUÆ S. SCRIPTURÆ LOCA
faciant pro communi sententia.*

Frustra ex Scriptura rigorem quis fugere velit, ubi omnia misericordiam Dei sonant; ubi miserationes ejus
super

super omnia opera deprædicantur, ubi centum in locis vocare peccatores, allicere, expectare legitur, paratus in amplexum: imo eo se dimittere, & abjicere hortando, precando, imo quasi supplicando, ut Majestati Divinæ tali ac tantæ derogare propemodum videatur. Hujus rei tot testes habeo, quot Prophetas invenio, quos omnes suæ misericordiæ voluit esse præcones; nam quod irato per eos ore ignem sæpè & flammam loquatur, & ille Divinæ Clementiæ effectus est; minatur pœnas, ne infligere debeat; irascitur, ut possit amplecti; & ut misericordiæ viscera exhibeat, flagellum justitiæ ostentat, ut pœnæ timore ad pœnitentiam cogat, quos allicere misericordiâ satis non poterat.

Vin' specimina aliqua? ipso illo 18. capite Ezechiëlis, quo contra nos pugnat Gummarus, ita habemus: *Et quare moriemini domus Israël? quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus, revertimini, Et vivite; quid suavius? Isaïæ 49. numquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? Et si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui, ecce in manibus meis descripsi te.* Singularis quoque locus est Isa. 30. *expectat Dominus ut misereatur vestri plorans nequaquam plorabis, miserans miserebitur tui: ad vocem clamoris tui STATIM UT AUDIERIT* (nota Gummarum diligenter illud *statim*, otiosum non est) *STATIM UT AUDIERIT, respondebit tibi: & verò, STATIM UT AUDIIT* pœnitentissimum illud Davidis *peccavi*, respondit illi per Prophetam transfuisse se peccatum ejus. Hæc &
his.

his multo plura, si dixit, si fecit in lege timoris, quid in amoris & gratiæ lege non sperabimus? & verò tota Christi hominis vita continuum est misericordiæ exemplum, & tota ejus doctrina, continua communis sententiæ confirmatio. Flet ad Christi pedes pœnitens Maria, peccatrix illa consuetudinaria, nec tam verbis, quam lacrymis confitetur; quid autem Christus? suspectas, credo, habet lacrymas, remittit pœnitentialem satisfactoria opera præviæ adimpleturam, differt absolutionem, dum inveteratam illam consuetudinem penitus exuerit; imo verò (adeste Trium-Viri, & si Christi estis Ministri, Christi exemplum imitari non pigeat) indignantibus in mensa Phariseis, benigno vultu, non rigido illo & Vergeriano supercilio flentem intuita, *remittuntur, inquit, tibi peccata..... vade in pace. Publicanus à longe stans percutiebat pectus suum dicens: Deus propitius esto mihi peccatori; dixit; nulla mora est, dico vobis, inquit Christus, descendit hic justificatus in domum suam. Ubi autem vestra Trium-Viri notabili tempore prævia vitæ in melius mutatio? Confiteatur Christo Zachæus; necdum ablata restituit; eo ipso die, quo confitetur, converti cæpit; quid Christus? HODIE salus; felix Zachæus, qui in Christum potius, quam in Trium-Viros incidit; nam si incidisset in eos, non audivisset illud Hodie, imo nec cras, sed post menses, post annos: exemplum recens de duobus annis etiam in piis animabus hîc Bruxellis habemus. Filius prodigus in se reversus, surgam, inquit,*

inquit, & dicam: *Pater peccavi in calum*, en propositum Confessionis, quam non differt, sed in ipso momento *surgens venit ad Patrem* ... dixitque: *Pater peccavi in calum & coram te, jam non sum dignus vocari Filius tuus*, ecce autem, rumpantur licet Trium-Viri, amplexus & osculatus Filium cito, inquit, cito *proferte stolam primam*, &c. non habetur, inquit, in nostra Scriptura particula illa *cito*, rectè dicunt, in eorum Scriptura non habetur, nam eorum Scriptura est Gallica ista, quam quintus Evangelista, nescio quis (aliqui Arnaldum putant) certè strenuus Bajo-Jansenista conscripsit; cur autem eam vocem expunxerit, clarius est quam ut dicatur; ceterum habetur illa in vulgata, & authentica, & legerunt eam, & annotarunt Hieronymus, Gregorius, & Chrysologus.

Nihil addo de ove, & drachma penditis, nihil de conversione Petri ter perjuri, nihil de latrone, qui uno eodemque die ex latrone factus est pœnitens, ex pœnitente beatus. Poteris, Lector, hæc omnia, ubi otium erit, latius deducta videre in Thesi 1. Theol. D. Du Bois adversus Methodum D. Gummarum; ego hunc articulum Joannis Apostoli & Evangelistæ verbis piè contra Trium-Viros concludo, *pœnitentiam age* (ita per Evangelistam loquitur. Apocal. 3. Deus) *ecce sto ad ostium, & pulso: si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, intrabo ad illum & cenabo cum illo, & ipse mecum*, qui stat, qui pulsat, ut aperiatur janua, is, si aperiatur janua, non intrabit? si non satis
clarus

clarus vobis hic est locus, Trium-Viri, adite Glossam, legi meretur; sed audite, Glossam ordinariam intelligo, non Vergerianam aut Arnaldicam, quamquam illa vestra ordinaria est.

ARTICULUS II.

Ecclesiasticus.

De veteri primitivæ Ecclesiæ praxi.

ORta est aliqua Trium-Viros inter, & me controversia superiori Capite sect. 1. art. 1. §. 1. de veteri primitivæ Ecclesiæ praxi, & dirimendam eam hoc Capite ibi pag. 113. promisi; fidem præsto, id nunc agemus. Controversiæ status hic est; *Satisfactoria & pœnitentialia opera in primitivæ Ecclesiæ per duodecim & tredecim sæcula absolutio- nem præcesserint, nec ne.* Ego nego, ajunt illi; Et vetus quidem hæc lis est, & multis disputata libris, ego viam inveni, quâ brevissimè tota res conficiatur, dummodò Eruditissimus P. Gabriëlis & R. D. Havermans communem causam Eximio Viro mecum disceptandam relinquunt, honesta postulatio est. Age ergo Gummare, causam illam finiamus, & primo de Judice, quo stemus, & arbitro statuamus; & ne hic primo in limine tempus inutiliter teramus; ea est causæ meæ bonitas, ut contra omnem forenssem usum, quem tu pro te testem citas, in
ca